

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrznó, 26.08. 2001 Nr 34 (290)

FAMILIARIS COSORTIO

Jan Paweł II

Małżeństwo a Eucharystia

57. c.d..

Jako uobecnienie ofiary miłości Chrystusa względem Kościoła, Eucharystia jest źródłem miłości. W darze eucharystycznym miłości rodzina chrześcijańska znajduje podstawę i ducha ożywiającego jej „komunię” i jej „posłannictwo”: Chleb eucharystyczny czyni z różnych członków wspólnoty rodzinnej jedno ciało, objawienie szerszej jedności Kościoła i uczestnictwo w niej; uczestnictwo w Ciele „wydanym” i Krwi „przelanej” Chrystusa staje się niewyczerpanym źródłem misyjnego i apostołskiego dynamizmu rodziny chrześcijańskiej.

Sakrament nawrócenia i pojednania

58. Istotnym i stałym elementem zadania uświęcenia rodziny chrześcijańskiej jest przyjęcie ewangelicznego wezwania do nawrócenia, skierowanego do wszystkich chrześcijan, którzy nie zawsze pozostają wierni „nowości” chrztu, który ich uczynił „świętymi”. Także rodzina chrześcijańska nie zawsze trwa konsekwentnie w prawie łaski i świętości chrzcielnej, odnowionej w sakramencie małżeństwa.

Skrucha i wzajemne przebaczenie w łonie rodziny chrześcijańskiej, odgrywające taką rolę w życiu codziennym, znajdują szczególnie wyraz sakramentalny w sakramencie pokuty chrześcijańskiej. Zwracając się do małżonków, Paweł VI tak pisze w Encyklice *Humanae vitae*: „Jeśli zaś są jeszcze uwikłani w grzechy, niech nie upadają na duchu, ale z pokorą i wytrwałością uciekają się do miłosierdzia Bożego, którego Sakrament Pokuty obficie udziela”.

Sprawowanie tego sakramentu nabiera szczególnego znaczenia dla życia rodzinnego: odkrycie w duchu wiary tego, jak grzech sprzeciwia się nie tylko przymierzowi z Bogiem, ale i przymierzowi małżeńskiemu oraz komunii rodzinnej, prowadzi małżonków i wszystkich członków rodziny do spotkania Boga, „bogatego w miłosierdzie”, który rozszerzając swą miłość potężniejszą niż grzech, odbudowuje i udoskonala przymierze małżeńskie i komunie rodzinną.

c.d.n.

ŻYĆ SŁOWEM ŻYCIA

SŁOWA PANA JEZUSA

Każdego więc/ kto tych słów moich słucha i wypełnia je/ można porównać z człowiekiem roztroptym/ który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz/ wezbrały potoki/ zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął/ bo na skale był utwierdzony.

Mt. 7, 24-25

DLACZEGO I JAK?

4. *Od czego zacząć stosowanie praktyki Słowa Życia?*

Jeżeli ktoś pragnie żyć według Słowa Życia osobiście albo w grupie, to powinien przede wszystkim starać się właściwie zrozumieć to zdanie. Zapoznanie się z całym rozdziałem lub szerszym kontekstem, z którego jest wybrane dane Słowo Życia, wspólne rozmyślanie i czytanie komentarza do Pisma św. oraz pytanie osób kompetentnych jest bardzo pomocne i wskazane. Jest to jednak tylko wstęp do zrealizowania Słowa we własnym życiu. Właściwe życie rozpoczyna się w momencie, gdy człowiek zaczyna kochać, zachowując w sercu pewien fragment Pisma św. W całości jest ono wielką szkołą miłości Bożej. Poszczególne rozdziały i fragmenty są jakby lekcjami. Przez Słowo Życia człowiek coraz bardziej pogłębia umiejętność kochania na wzór Chrystusa, Syna Bożego.

Dla przykładu, jeżeli ktoś wybrał jako Słowo Życia zdanie: *Mów, Panie, bo sługa Twój słucha* (1 Sm 3, 9), stara się w danym okresie powtarzać je często w swoim sercu w gotowości, aby odczytać w różnych sytuacjach życiowych wolę Bożą. Sztuka polega na tym, aby słuchać z miłości, aby słuchać nie tylko uszami, ale również sercem. Ten, kto często powtarza w modlitwie to Słowo, staje się otwarty na wolę Bożą, która objawia się w szczególny sposób w potrzebach ludzi. Przez to ćwiczenie duchowe po-

wstaje w nim gotowość do posłuszeństwa i pewna dyspozycyjność, która pomaga i przejawia się również wtedy, gdy nie myśli się świadomie o aktualnym Słowie Życia.

5. *Jak działa Słowo Życia? Dlaczego jest tak mocne?*

Jeżeli człowiek, który decyduje się na praktykę Słowa Życia, bierze do serca wybrane hasło, to nie myśli o nim cały czas świadomie. Nie każda praca na to pozwala. Ale w wyjątkowych sytuacjach - trudnych czy radosnych - przypomina się znowu o tym hasle i to zmienia dużo. Jeżeli na przykład ktoś żyje Słowem *Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili* (Mt 25, 40) i w tym czasie dozna jakiegś krzywdy, to zareaguje inaczej niż wtedy, gdy jeszcze nie praktykował Słowa Życia. Przez świadomość, że w każdym człowieku obecny jest Jezus, znajduje siłę do przebaczenia i pojednania i patrzy na całą sytuację z perspektywy Boga. a więc z mądrością. Żyjąc Słowem Życia trzeba dalej używać wszystkich własnych sił, ale równocześnie sam Bóg współpracuje z człowiekiem, umacniając go. W każdym słowie Pisma świętego jest przecież przez natchnienie Boże obecny w szczególny sposób Duch Święty. W pewnym sensie przyjęcie Słowa Życia do serca można nazwać "komunią Ducha Świętego".

c.d.n.

Dziś tj. 26.08.2001 r NIE-DZIELA 21 zw. UROCZYŚCIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY CZĘSTOCHOWSKIEJ.

Niech Pani Jasnogórska zwycięża w nas i przez nas. Niech zwyciężają nawet przez nasze udręki i porażki. Niech Serce Matki zwycięży! - Jan Paweł II.

Istnieje w świadomości Narodu polskiego tajemnicza moc miłości do Matki Chrystusowej, Pani Jasnogórskiej. Narod zawsze skupiał przy Niej wszystkie swoje nadzieje. - Kard. St. Wyszyński

Dziś Apel o godz. 20.30 bez kapłana □ W poniedziałek, wtorek i środę Mszy św. nie będzie. Od dziś do środy włącznie Apel i różaniec o godz. 20.30 bez kapłana. We czwartek i piątek Msza św. o godz. 20.15 a po niej Apel Jasnogórski i Różaniec o trzeźwość Narodu.

□ W piątek ostatni dzień sierpnia, zakończenie modlitw sierpniowych o trzeźwość narodu. □ Za tydzień w poniedziałek rozpoczęcie roku szkolnego. Spowiedź dzieci i młodzieży na rozpoczęcie roku szkolnego: we czwartek, kl III i IV od godz. 19.00; w piątek kl V i VI od godz. 19.00 i w sobotę kl I i II Gim. od godz. 17.00 a Msza św. o godz. 18.00 □ Spowiedź młodzieży kl III Gimn i innych szkół średnich, w każdy z tych dni. □ W przyszłą niedzielę modlitwy dziękczynne za zbiory i modlitwy o Boże błogosławieństwo dla pracy rolników. Po Mszach św. poświęcenie ziarna na zasiew. □ W przyszłą niedzielę składka na Seminarium Duchowne. □ W tym tygodniu przypada pierwsza sobota miesiąca.

W tym tygodniu za łaskę chrztu świętego

dziękują: 27.08 Krystian Bożetka, Janina Kamińska; 28.08 Zuzanna Karpacińska, Mateusz Porcek; 29.08 Paweł Krężałek; 30.08 Bogusław Sołtyś; 1.09 Damian Albrycht, Michał Majchrzak, Tadeusz Zajchowski; 2.09 Joanna Czaja, Agnieszka Krężałek.

Za łaskę sakramentu małżeństwa dziękują w rocznicę jego ślubu: 27.08 Małgorzata i Jerzy Malinowski. 28.08 Irena i Tadeusz Śliwiński. 30.08 Irena i Tadeusz Matelowski.

W rocznicę śmierci polecamy miłosierdziu Bożemu zmarłych: 27.08 + Edward Wójtowicz. 29.08 + Stanisław Zajchowski. 30.08 Zdzisława Krężałek. 2.09 + Józef Wójtowicz
Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie!

Msze św.

1. pon. 27.08. + Maria i Franciszek Zajchowski.
2. wt. 28.08 3. śr 29. 08.
4. czw. 30. 08 + Zdzisława Krężałek
5. piąt. 31. 08 + Stanisława i Stanisław Zajchowski. 6. sob. 1. 09 + Bronisław Szopa. 7.n. 2.09 + Julian Pachana

W kościele sprzątała: Urszula Pasternak, Małgorzata Malinowska, Joanna Czaja z Karoliną, Jolanta Porcek z Łukaszem i Karol Baniak. **Bóg zapłać!**

Zapowiedzi przedślubne:

Paweł Tomasz Korab s. Edwarda i Łucji Guzik ur. 5.06.1978 r w Krośnie st. wolnego zam. w Wietrznie
Magdalena Łukaszewska c. Jana i Marii Kozickiej ur. 17.05.1979 r w Brzozowie st. wolnego, zam. w Kobylanach, par. Kobylany.

Zap. III 26.08.2001

Piotr Pietruszka s. Lesława i Kazimierzy Piotrowskiej ur. 14.02.1976 r. w Krośnie st. wolnego, zam. Wietrzn 55

Jadwiga Kucharska c. Tadeusza i Barbary Pelczarskiej ur. w Krośnie, st. wolnego, zam. Wietrzn 161

Zap. III - 26.08.2001 r

Przez chrzest święty uczyniłeś mnie Panie dzieckiem swoim. Tobie chwała na wieki.

W dniu 19.08.2001 roku przez łaskę chrztu św. stał się dzieckiem Bożym:

Filip Tomasz Dubis

syn Joanny i Tomasza Dubis

Z radością przyjmujemy Cię do wspólnoty parafialnej w uroczystym dniu Twojego chrztu. Rodzina Parafialna z ks. Proboszczem.

List apostolski
Novo Millennio Ineunte
Ojca Świętego Jana Pawła II

do biskupów, duchowieństwa i wiernych na zakończenie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000

Do Biskupów, do Kapłanów i Diakonów, do Zakonników i Zakonnice oraz wszystkich Wiernych. c.d.

Dzisiaj, po zakończeniu Jubileuszu, szczególnie mocno odczuwam powinność ukazania Soboru jako wielkiej łaski, która stała się dobrodziejstwem dla Kościoła w XX wieku: został on dany jako niezawodna busola, wskazująca nam drogę w stuleciu, które się rozpoczyna.

ZAKOŃCZENIE

Duċ m ALTUM!

58. Idźmy naprzód z nadzieją! Nowe tysiąclecie otwiera się przed Kościołem niczym rozległy ocean, na który mamy wypłynąć, licząc na pomoc Chrystusa. Syn Boży, który z miłości do człowieka przyszedł na świat dwa tysiące lat temu, także dzisiaj prowadzi swoje dzieło: musimy mieć przenikliwy wzrok, aby je dostrzec, a nade wszystkie wielkie serce, abyśmy sami stawali się jego narzędziami. Czyż nie po to właśnie obchodziliśmy Rok Jubileuszowy, aby na nowo zaczerpnąć z tego żywego źródła naszej nadziei? Dzisiaj Chrystus, którego kontemplujemy i miłujemy, znów wzywa nas, byśmy wyruszyli w drogę: «Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego» (Mt 28,19). Ten misyjny mandat wprowadza nas w trzecie tysiąclecie, wzywając nas, byśmy naśladowali entuzjazm pierwszych chrześcijan: możemy liczyć na moc tego samego Ducha, który został wylany w dniu Pięćdziesiątnicy, a dzisiaj przynagla nas, abyśmy wyruszyli w dalszą drogę pokrzepieni nadzieją, która «zawieść nie może» (Rz 5,5).

Przemierzając drogi świata na początku nowego stulecia, musimy przyspieszyć kroku. Drogi, którymi idzie każdy z nas i każdy z naszych Kościołów, są bardzo liczne, ale żadna odległość nie dzieli tych, którzy zespoleni są wieziami jednej komunii, umacniające się każdego dnia przy stole eucharystycznego Chleba i Słowa życia. W każdą niedzielę zmartwychwstały Chrystus na nowo jakby wyznacza nam spotkanie w Wieczerniku, gdzie wieczorem «pierwszego dnia tygodnia» (J 20,19) ukazał się swoim uczniom, aby «tchnąć» w nich ożywiający dar Ducha Świętego i wprowadzić ich w wielką przygodę ewangelizacji.

W tej drodze towarzyszy nam Najświętsza Maryja Panna, której kilka miesięcy temu, wraz z licznymi biskupami przybyłymi do Rzymu z wszystkich części świata, zawierzyłem trzecie tysiąclecie. Wielokrotnie w minionych latach przedstawiałem Ją i przyzywałem jako «Gwiazdę nowej ewangelizacji»¹ I dzisiaj wskazuje na Nią jako promienną Jutrzenkę i niezawodną Przewodniczkę na naszej drodze. Raz jeszcze mówię Jej: «Niewiasto, oto dzieci Two-je», wtórując słowom samego Jezusa (por. J 19,26) i wyrażając Jej synowskie przywiązanie całego Kościoła.

59. Droży Bracia i Siostry! Symboliczne Drzwi Święte zamykają się za nami, ale żywa brama, którą jest Chrystus, pozostaje otwarta szerzej niż kiedykolwiek. Po entuzjasmie jubileuszowych uroczystości nie powracamy do codziennej szarżyny. Przeciwnie, jeśli nasze pielgrzymowanie było autentyczne, pozwoliło nam niejako rozprostować nogi przed drogą, która nas czeka. Musimy naśladować entuzjazm apostoła Pawła: «wyteżając siły ku temu, co przede mną, pędzę ku wyznaczonej mecie, ku nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie» (Flp 3,13-14). Musimy wspólnie naśladować kontemplację Maryi, która po pielgrzymce do świętego miasta Jerozolimy powracała do domu w Nazarecie, rozważając w sercu tajemnicę Syna (por. Łk 2,51). Zmartwychwstały Chrystus, który przyłącza się do nas w drodze i pozwala się rozpoznać - tak jak uczniom z Emaus - «przy łamaniu chleba» (por. Łk 24,35), niech zastanie nas czuwających, gotowych rozpoznać Jego oblicze i spieszyć do braci, aby nieść im wspaniałą nowinę: «Widzieliśmy Pana!» (J 20,25).

To właśnie jest pożądaný owoc Jubileuszu Roku 2000, który na nowo ukazał naszym oczom żywą tajemnicę Jezusa z Nazaretu, Syna Bożego i Odkupiciela Człowieka. Gdy zatem Jubileusz dobiega końca i otwiera przed nami przyszłość nadziei, niech wzniesie się ku Ojcu przez Chrystusa w Duchu Świętym hymn chwały i dziękczynienia całego Kościoła.

Wraz z tym życzeniem z głębi serca przesyłam wszystkim moje Błogosławieństwo. W Watykanie, dnia 6 stycznia 2001, w uroczystość Objawienia Pańskiego, w dwudziestym trzecim roku mego Pontyfikatu.

Jan Paweł II, pape.